

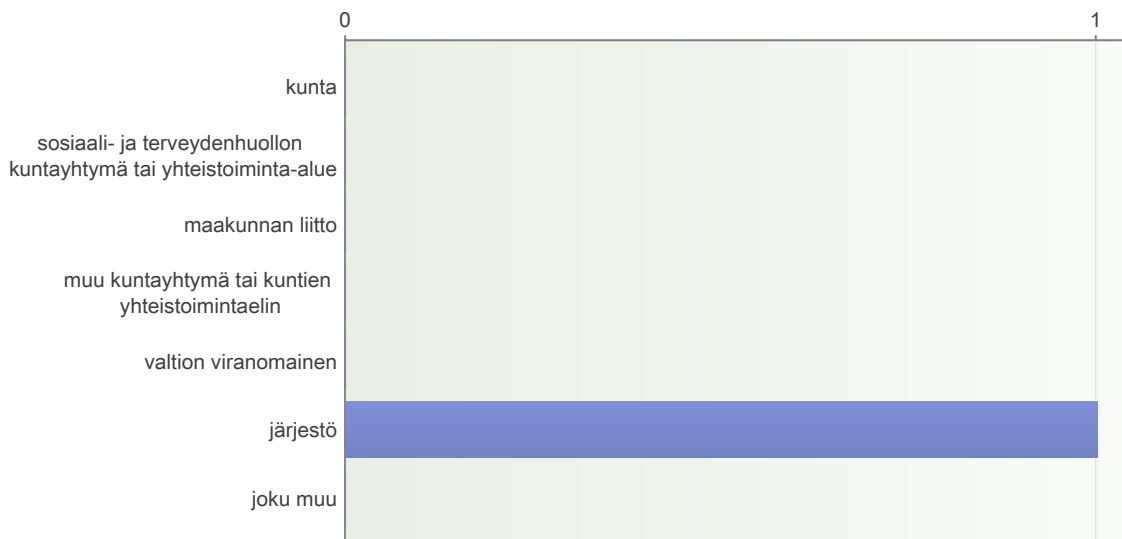
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöä käsittelevä päivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Yksityiskoulujen Liitto ry	Markku Moisala	markku.moisala@lyk.fi	8.11.2016	Yksityiskoulujen Liitto ry:n työvaliokunta

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Ei vastauksia.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

Ei vastauksia.

5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Ei vastauksia.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Ei vastauksia.

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Ei vastauksia.

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Ei vastauksia.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Ei vastauksia.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

Ei vastauksia.

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Ei vastauksia.

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveystaloudessa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

Ei vastauksia.

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

Ei vastauksia.

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitettun laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Ei vastauksia.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Ei vastauksia.

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

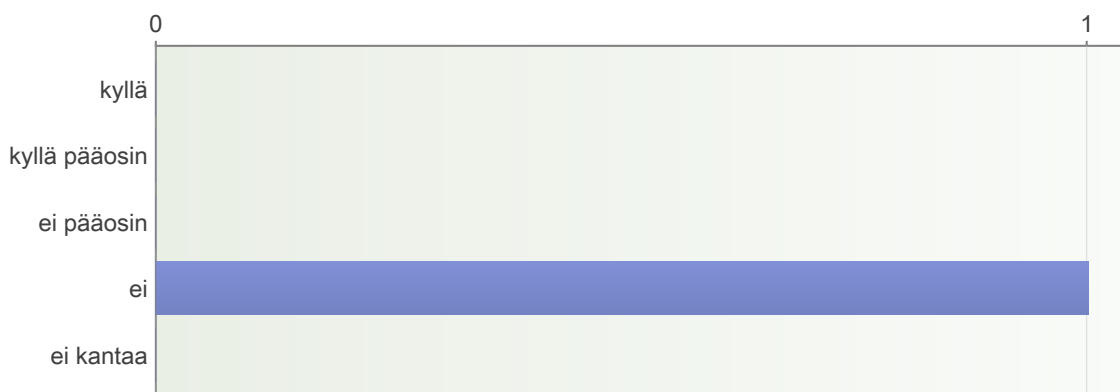
Ei vastauksia.

21. 19. Väliaikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaantulon 2 luvussa. Onko väliaikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

Ei vastauksia.

22. 20. Voimaantulon 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

- Oppilashuollon psykologi- ja kuraattoripalvelut eivät toimi oppilaitoksen tasolla, jos työnjohto siirtyy pois opetuksen järjestäjältä

23. 21. Voimaantulon 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Ei vastauksia.

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Ei vastauksia.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Ei vastauksia.

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

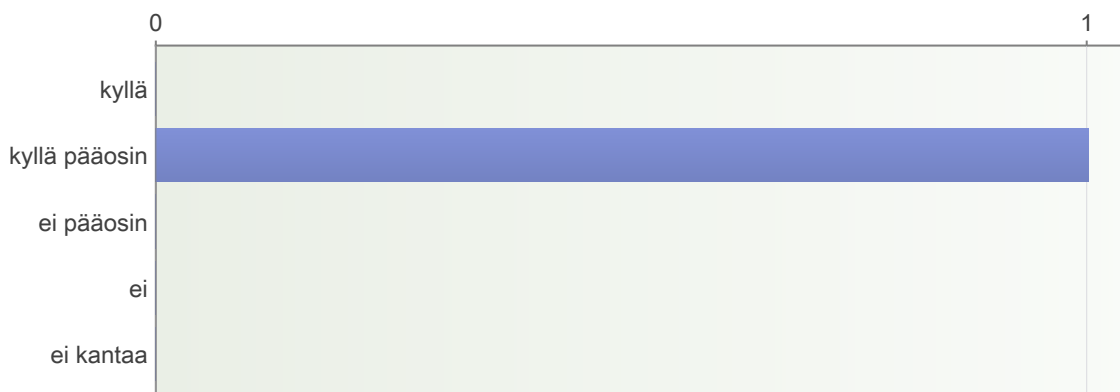
Ei vastauksia.

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Ei vastauksia.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- rahoituksen tulee seurata asiakasta esimerkiksi oppilashuollossa oppilasta, jos palvelu tuotetaan muualla kuin maakunnassa.

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

Ei vastauksia.

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Ei vastauksia.

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Ei vastauksia.

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Ei vastauksia.

33. 31. Pidättekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena? (erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Ei vastauksia.

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

Ei vastauksia.

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Ei vastauksia.

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtiosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidätekö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Ei vastauksia.

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Ei vastauksia.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Ei vastauksia.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Vastaajien määrä: 1

- -

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Ei vastauksia.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Ei vastauksia.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Vastaajien määrä: 1

- Perusteellisesti valmisteltu ja 1.8.2014 käyttöön otettu oppilas- ja opiskeluhoitolaki määrittelee oppilaitoksen hyvinvointityön perustaksi yhteisöllisen, jokaista osallistavan ja ennaltaehkäisevän työn. Opiskeluhoillon keskeisten ammattihenkilöiden eli psykologien ja kuraattoreiden työssäkin keskeistä on yhteisöllinen työ koko oppilaitoksen tasolla, yhteistyössä koko koulun henkilökunnan, nuorten ja sidosryhmien kanssa. Tässä työssä välttämätöntä on suunnitelmallinen, opetuksen / koulutuksen järjestäjän ja oppilaitoksen tasolla johdettu moniammatillinen yhteistyö. Nyt lausunolla oleva lakiluonnos uhkaakin romuttaa koko opiskeluhoitolain perustan: ”uudistuksen yhteydessä kouluterveydenhoitajat, psykologit ja kuraattorit siirtyvät maakuntiin ja ns. muu yhteisöllinen työ jää kuntiin” (hallituksen esityksen yksityiskohtaiset perustelut, s. 253-254.). Yhteisöllistä ja yksilöllistä työtä ei voi kuvata tavalla eriyttää - työn suunnittelu, ohjaus ja kehittäminen on näkemyksemme mukaan mahdotonta, elleivät opiskeluhoillon ammattihenkilöt työskentele tiiviisti osana oppilaitosyhteisöä. On myös muistettava, että suuri osa psykologien ja kuraattoreiden työstä määritellään opetustoimen lainsäädännössä sekä perus- että toisella asteella.

STM:n omassa selvityksessä (27.6.2016) todetaan, että ”oppilas- ja opiskelijahuollon palveluiden kokonaisuuden rooli on oppimisen tukemisessa oppilaitoksessa ja siihen liittyvissä korjaavissa ja ennaltaehkäisevissä toiminnaissa. Sellaisena se kuuluu jatkossakin koulutuksen järjestäjän ja kunnan tehtäviin. Se ei luontevasti kuulu käyttäjän perustason palveluita koskevan valinnanvapauden piiriin.” Kannatamme ko. lausuntoa.

Pyydämme lisäksi huomioimaan, että opiskeluhoillon psykologi- ja kuraattoritehtävät ovat kehittyneet 50 vuoden olemassaoloaikanaan omiksi, terveydenhuollosta pitkälti irrallisiksi toimenkuvikseen. Keskeistä psykologien ja kuraattoreiden työssä on koko koulu yhteisöä tukeva, ennalta ehkäisevä hyvinvointityö (oppimisen ja kasvun tukeminen, turvallisuuden lisääminen, moniammatillinen yhteistyö kiinteänä osana koko koulu yhteisöä, koulun sisäinen asiantuntijuus). Lisäksi korostamme, että opiskeluhoillon kanssa tiiviissä yhteistyössä toimivat nuorisotoimi, liikuntatoimi ja kulttuuritoimi jäävät jatkossakin kunnan järjestämisvastuulle. Paikallinen asiantuntemus kunnan ja koulutuksen järjestäjän tasolla korostuu opiskeluhoilutyössä – se on resurssi, jonka kadottaminen voi johtaa syrjäytymiskehityksen pahenemiseen erityisesti taajaan asutuilla alueilla, kuten pääkaupunkiseudulla.

Kotikuntakorvauksen leikkaus:

Perusopetuksen kotikuntakorvauksen 6%:n leikkaus

Suomessa perusopetusta järjestävät tällä hetkellä kuntien lisäksi kuntayhtymät, valtio sekä yksityiset opetuksen järjestäjät ja yliopistot. Perusopetuslain määräämät velvoitteet ovat käytännössä kaikille perusopetuksen järjestäjille samat.

Suuri osa ei-kunnallisten perusopetuksen järjestäjien kouluista toimii lähikouluina sijaintikuntansa kouluverkossa. Mm. kaikki yliopistojen 11 harjoittelukoulua ovat lähikouluja oman sijaintikuntansa kouluverkossa. Samoin Yksityskoulujen Liitto ry:n jäsenkouluista 17 suurta kouluyksikköä toimii sijaintikunnassaan lähikouluina. Yhteensä näissä 28:ssa ei-kunnallisessa koulussa opiskelee yli 12 000 oppivelvollista oppilasta. Näissä kaikissa kouluissa kunnan koulutoimi osoittaa tietyn alueen oppilaille oppilaspaikan ao. kouluun.

Jos oppilas käy muun perusopetuksen järjestäjän kuin oman kotikuntansa koulussa, perusopetuksen järjestämiseen tarkoitettu rahoitus maksetaan tälle opetuksen järjestäjälle oppilaskohtaisena kotikuntakorvauksena. Laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta (22.8.2014/676) 38§ määrää, että muu opetuksen järjestäjä kuin kunta saa 94 prosenttia saman pykälän 1–4

momentissa tarkoitetuista kotikuntakorvauksista. Tämä asettaa oppivelvolliset eriarvoiseen asemaan sen perusteella, minkä opetuksen järjestäjän koulussa nämä käyvät tilanteessa, missä kotiosoite pääsäännön mukaan määrää oppilaan koulupaikan. Laki asettaa myös koulutustoimijat eriarvoiseen asemaan, vaikka valtion tulee kohdella eri toimijoita yhdenvertaisesti.

Em. lakia 676/2014 kirjoitettaessa Kataisen hallituksen aikana keväällä 2014 allekirjoittaneet pyrkivät selvittämään rahoitusleikkauksen perusteita. Laki tuli voimaan 1.1.2015, mutta emme ole saaneet kyselyistämme huolimatta vastausta siihen, mihin virkavastuulla tehtyihin selvityksiin ja laskelmiin 6 % vähennys perustuu.

Eduskunnan Sivistysvaliokunta antoi HE38/2014:sta 4.6. lausunnon:

Valiokunta korostaa, että järjestelmän tulee olla oikeudenmukainen ja siitä riippumaton, onko ylläpitäjänä kunta vai yksityinen taho tai julkinen laitos, kuten yliopisto. Järjestelmässä tulee määrävänä olla asianomaisesta koulutuksesta aiheutuneet kustannukset ja toiminnalle säädetyt tehtävät. Sen vuoksi on välttämätöntä jatkossa varmistaa ja selvittää hallituksen esittämää tarkemmin, muodostuuko nyt säädettävä järjestelmä oikeudenmukaiseksi kaikkien järjestäjien kannalta. (SiVL 8/2014 vp - HE 38/2014 vp)

Sivistysvaliokunnan edellyttämää selvitystä säädöksen oikeudenmukaisuudesta ei ole tiedossamme. 6%:n leikkausta perustellaan keskusteluissa ja hallussamme olevissa virkavastuulla laadituissa teksteissä edelleen väitteillä, joiden juridiikka, käytännön tilanne tai esitetyt taloudelliset mittasuhteet eivät ole pitäviä:

Väite 1: Yksityinen opetuksen järjestäjä ei voi järjestää erityistä tukea/erityisopetusta, koska järjestämisluvassa ei ole mainintaa asiasta – Ei pidä paikkaansa

Valtioneuvoston myöntämä perusopetuksen toimilupa antaa lähtökohtaisesti yksityiselle opetuksen järjestäjälle oikeuden järjestää erityistä tukea/antaa erityisopetusta

tapauksessa, jossa kunta osoittaa yksityiskoulun oppilaan lähikouluksi, on yksityinen opetuksen järjestäjä tulkintamme mukaan velvollinen järjestämään erityistä tukea

toimilupien rajoitteet koskevat vuosiluokkia, oppilasmääriä ja järjestämisluvan kestoa (toistaiseksi/määräaika)

Väite 2: Yksityinen opetuksen järjestäjä voi päättää, ettei järjestä erityistä tukea – pitää paikkansa
Perusopetuslaki 17§ 5. mom.

Käytännössä tätä ei kuitenkaan voi soveltaa lähikouluna toimivaan yksityiseen opetuksen järjestäjään
Syyskuussa 2016 tehdyn Yksityiskoulujen Liiton jäsenkyselyn mukaan yksikään järjestäjä ei ole päättänyt olla järjestämättä erityisopetusta/erityistä tukea. Joissakin tapauksissa vieraalla kielellä annettavassa opetuksessa oppimisvaikeuksissa olevia oppilaita ohjattiin oppilaan edun nimissä koulusta ulos omalla äidinkielellä annettavaan opetukseen

Väite 3: Yksityiset opetuksen järjestäjät eivät ole velvollisia korvaamaan oppilaiden koulumatkoja – Ei pidä paikkaansa

Perusopetuslain 32§ (koulumatkat) ei erottele eri opetuksenjärjestäjiä velvoitteiden osalta toisistaan, ero tehdään lähikoulun ja toissijaisen koulun välillä ja velvoitteet ovat eri opetuksen järjestäjillä aivan samat jos yleisopetuksen oppilas hakeutuu kunnan kouluun toissijaisessa otossa, kunta ei ole velvollinen korvaamaan koulumatkoja

jos oppilas suorittaa oppivelvollisuuttaan kunnan osoittamassa, ei-kunnallisessa lähikoulussa, on tämä ei-kunnallinen opetuksen järjestäjä velvollinen kustantamaan oppilaan koulumatkat laissa säädetyllä tavalla kyse ei siis ole lainkaan siitä, kuten virheellisesti väitetään, onko opetuksen järjestäjä kunta vai yksityinen, vaan siitä käykö oppilas omaa lähikouluun vai onko hän hakeutunut toissijaisen oppilaaksioton perusteella toiseen kouluun

Esimerkiksi Helsingin kaupunki ei pääsäännön mukaan kustanna helsinkiläisen oppilaan koulumatkoja, jos hän on hakeutunut muuhun Helsingin kaupungin ylläpitämään kouluun, kuin omaan lähikouluunsa

On siis virheellistä väittää, että yksityiskoulujen kuluista puuttuvat koulukuljetuksen kustannukset, ne sisältyvät ainakin kaikkien lähikouluina toimivien yksityisten ja yliopistojen harjoittelukoulujen kuluihin.

Myös muut, kuin yksityiset lähikoulut kustantavat oppilaittensa koulumatkoja

Väite 4: Kotikuntakorvauksen nostaminen 100%:iin edellyttää perusopetuslain muuttamista – Ei pidä paikkaansa

Muuta

Leikattua kotikuntakorvausta ei voi perustella sillä, että kunnat voivat halutessaan tukea ei-kunnallista opetuksen järjestäjää.

Kunnat voivat päättää itsenäisesti rahojensa käytöstä ja halutessaan tukea erilaisia kohteita, tai olla tukematta. Joka tapauksessa kunnilla ei ole siihen mitään velvoitetta.

Leikattua kotikuntakorvausta ei voi perustella myöskään sillä, että ei-kunnallisten koulujen oppilasprofiili poikkeaa kunnallisista kouluista.

Kotikuntakorvauksen tulee perustua rahoituslaissa säädettyihin perusteisiin.

Oppilasprofiili voi vaihdella erityisoppilaiden ja esim. maahanmuuttajaoppilaiden osalta eri kuntienkin välillä.

Kuinka tämä sitten tulisi huomioida eri kuntien valtionosuuksissa?

Teemme tietäväksi, että

yksityiskoulut eivät peri kunnilta tilavuokraa siltä osin, kun kunta osoittaa yksityiskoulun kunnan asukkaana lähikouluksi. Monessa tapauksessa yksityinen opetuksen järjestäjä omistaa kiinteistönsä ja luonnollisesti huolehtii sen kunnossapidosta.

Kataisen hallituksen koulutukseen kohdentamien säästötoimien seurauksena perustamishankkeiden valtionavustus lakkautettiin ja siirrettiin osaksi kuntien peruspalvelujen valtionosuuksia. Ei-kunnallisilla opetuksen ja koulutuksen järjestäjillä ei tämän jälkeen ole ollut valtion avustuskanavaa perustamishankkeiden rahoittamiseksi.

yksityisellä opetuksen ja koulutuksen järjestäjällä ei ole verotusoikeutta ja siten vastaavalla tavalla hankkia lisärahoitusta esim. verotuloista

yksityinen opetuksen järjestäjä on velvollinen maksamaan kiinteistöveron

Investointien arvonlisävero

Yksityiset perusopetuksen järjestäjät ja lukiokoulutuksen järjestäjät ovat arvonlisäverovelvollisia. Palveluista ja tuotteista maksettua arvonlisäveroa kompensoidaan tällä hetkellä maksamalla koulutuksenjärjestäjän yksikköhintaan ja opetuksenjärjestäjän kotikuntakorvaukseen arvonlisäverokorotusta 3,83%

Tämä korotus kompensoi osan maksetuista arvonlisäveroista, mutta korotettuun

yksikköhintaan lisätty kompensatio ei ole riittävä varsinkaan silloin kun koulutuksenjärjestäjä tekee investointeja rakennuksiin tai esimerkiksi uuteen opetusteknologiaan.

Edellisen hallituksen aikana lakkautettiin anomuksesta myönnettävä koulun perustamiskustannusten valtionavustus, jonka turvin koulun ylläpitäjä saattoi kattaa osan laajempien peruskorjausten ja laajennusten kustannuksista.

Tällä hetkellä yksityiset opetuksen ja koulutuksen järjestäjät tekevät näitä hankkeita ilman perustamiskustannuksiin kohdennettua valtionavustusta sekä maksavat hankkeiden kustannusten arvonlisäveron täysimääräisenä.

Isompien laajennusten ja peruskorjausten osalta miljoonaluokan arvonlisäverojen

suorittaminen valtiolle yksikköhintatuloista ei tunnu järkevältä eikä ole

yhdenvertaisuusperiaatteen mukaista, koska toisissa koulutusmuodoissa tai kunnan järjestämässä

koulutuksessa tämä palautus on jo järjestetty. Tällä hetkellä kunta, yliopistot ja ammatilliset

koulutuksenjärjestäjät saavat alv-palautukset perustamiskustannuksista.

Asia olisi korjattavissa rahoitukseen tehtävällä muutoksella, jossa maksettu arvonlisävero palautetaan

yksityisille yleissivistävän perusopetuksen ja lukiokoulutuksen järjestäjille kokonaisuudessaan euro eurosta

–periaatteella. Asiasta on yksimielisyys sekä Opetus- ja kulttuuriministeriön että Valtionvarainministeriön

kesken. Kataisen hallituksen valmistelemissa koulutuksen rahoitusuudistuksessa arvonlisäveron palautus oli jo kirjattu ministeri Kiurun lakiesitykseen. Lain kaatumisen hallituskauden loppuvaiheessa esti tuolloin uudistuksen toteutumisen.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Vastaajien määrä: 1

- Laki kuntien peruspalvelujen valtionosuudesta 30§ 5 mom:
Poistetaan ei-kunnallisten opetuksen järjestäjien kotikuntakorvausta koskeva 6%:n leikkaus.
Laki kuntien peruspalvelujen valtionosuudesta 35§:
Säädetään yksityisen opetuksen ja koulutuksen järjestäjän maksamien arvonlisäverojen palautuksesta euro eurosta periaatteella.